

SZAUER ÁGOSTON

Science fiction

Unott kis szürke lény talál
dimenziótlan, szűk kaput,
rángó vonalhoz űri zaj –
a képernyőre ábra fut:

élő erő a semmiben;
szabályos, tervszerű a jel.
Egy pontról mindegy is talán,
ember vagy bálna énekel.

Sejtés

A szokott díszletek.
Egy sejtés évekig –
sok változat közül
az egyik létezik.

Megállt a hintaszék.
A macska elszelelt.
Kertajtó. Zörrenés.
Nem tudni, mit jelent.

Távlat

Aztán elment egy délután.
A messzi tájba már benőtt,
lehajló, vézna ág csupán
az impozáns háttér előtt.

Tetthely

Mert tudni kell, hogy minden úgy van,
a helyszíneket venni sorba,
muszáj egy másik szögből, túlnan,

a kerítésnél, messze, hátul...
De zúgó füllel, szívdobogva
a zörgő mákfej majd elárul.

*Lak Róbert: Apollion,
(vegyes technika vászon) 100 x 120 cm, 2017*